

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **M. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2008, č.j. OAM-506/LE-BE03-BE07-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2010, č. j. 48 Az 117/2008 - 70,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá shora označené usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2010, č. j. 48 Az 117/2008 - 70, kterým byl zamítnut jeho návrh na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti ve věci neudělení mezinárodní ochrany. V odůvodnění napadeného usnesení Krajský soud v Praze konstatoval, že stěžovatel si nevyzvedl na poště zásilku s vyzývacím usnesením a tiskopisem k doložení celkových majetkových poměrů, a tyto pak soudu ve stanovené lhůtě nedoložil. Vzhledem k tomu, že stěžovatel neprokázal majetkové poměry, které jsou rozhodné pro posouzení žádosti, soud návrh na ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včasnou kasační stížnost (označenou jako „sdělení k usnesení“) v níž namítá, že mu byla výzva k doložení majetkových poměrů zaslána na nesprávnou (dřívější) adresu – N. Z. x., u paní M. K., ač ve svém podání dne 6.

10. 2009 krajskému soudu sdělil, že jeho nová adresa je N. Z. x. Současně poznamenal, že jako důkaz přikládá kopii doručovací obálky.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná.

Po přezkoumání věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. K otázce přípustnosti kasační stížnosti za této situace Nejvyšší správní soud poznamenává, že podle jeho konstantní judikatury *v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobců není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.)* [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 – 41, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 486/2005, www.nssoud.cz].

Ačkoli v kasační stížnosti stěžovatel výslovně nečiní odkaz na příslušné ustanovení soudního řádu správního, jehož se dovolává při tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí, lze z obsahu kasační stížnosti usuzovat, že se nápravy vydaného rozhodnutí dovolává z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., když má za to, že se Krajský soud v Praze dopustil jiné vady řízení, která měla za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Takové nedostatky či vady Nejvyšší správní soud v posuzované věci nezjistil.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu navrhovateli (zde stěžovateli), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmů.

V projednávané věci se krajský soud před vydáním napadeného usnesení zabýval splněním první zákonné podmínky (splnění druhé podmínky je v případě řízení o kasační stížnosti dáno ze zákona), neboť ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. vyžadoval od stěžovatele doklady potvrzující jeho osobní, majetkové a výdělkové poměry. Podle tohoto ustanovení může být na vlastní žádost od soudních poplatků osvobozen pouze ten účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky.

Ze soudního spisu vyplývá, že Krajský soud v Praze zaslal usnesení ze dne 18. 11. 2009, č. j. 48 Az 117/2008 - 68, kterým vyzval stěžovatele k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů, spolu s příslušným tiskopisem k vyplnění, na adresu

N. Z. x, X, kterou stěžovatel krajskému soudu oznámil jako novou adresu svým podáním doručeným soudu dne 6. 10. 2009. Adresát si však zásilku přes oznámení o jejím uložení nevyzvedl, a ve stanovené lhůtě na ni nijak nereagoval.

Pokud stěžovatel namítá, že mu předmětná zásilka byla doručována na dřívější adresu, tj. na adresu – N. Z. x, u paní M. K., nemá pravdu. Ve spisu je na č.l. 69 založen originál doručovací obálky, na níž je uvedena správně nová adresa stěžovatele, tj. N. Z. x, X.

Stěžovatel jako důkaz ke své námitce doložil kopii doručovací obálky, na níž je skutečně uvedena stará stěžovatelova adresa, a to adresa – N. Z. x, u paní M. K. Porovnáním této kopie doručovací obálky založené na č.l. 74 s originálem doručovací obálky na č.l. 69 spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jde o kopii doručovací obálky od jiné zásilky určené stěžovateli. Jmenovitě jde o zásilku odesílanou 21. 1. 2010, která obsahovala návazné usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2010, č. j. 48 Az 117/2008 - 70, jež je nyní napadeno kasační stížností. Doručovaní této zásilky však není předmětem posouzení merita uplatněných kasačních námitek.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v postupu a rozhodnutí krajského soudu neshledal namítaná pochybení. Krajský soud usnesení ze dne 18. 11. 2009, č. j. 48 Az 117/2008 - 68, kterým vyzval stěžovatele k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů, spolu s příslušným tiskopisem k vyplnění, zaslal správně na aktuální stěžovatelem uvedenou adresu – N. Z. x, X, a bylo jen stěžovatelovým pochybením, že si uloženou zásilku nevyzvedl. Za tohoto stavu věci Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro její nedůvodnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s, ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, žalovaný, který v řízení úspěch měl, žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil. Rozhodl proto tak, že se žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu